

BULETINUL ICCRS

Volumul XXXII, numărul 3
Mai – iulie 2006

Slujirea Intenationala a Reinnoirii Carismatice Catolice
In slujba Reinnoirii Carismatice in Biserica Catolica

CUPRINS:

Provocari către RCC, de Papa Ioan Paul al II-lea: Comuniunea
AFSCI: Subcomitetul African al ICCRS-ului
Membrii Consiliului: Cyril John
Banda desenata: Provocarile lui Ioan Paul al II- lea către RCC: Comuniunea

FORMAREA LIDERILOR

Atelier carismatic: Cum sa ne rugam pentru vindecarea interioara
Reinnoirea Carismatica in lume:
EUROPA: Noile Comunitati si carismele lor particulare
Intrebari către ICCRS

Provocari către RCC, de Papa Ioan Paul al II- lea

COMUNIUNEA

De Walter Zimmerman

Cine nu a visat in inima lui la sase miliarde de locuitori ai planetei indragostiti de Isus, care ridică cu totii mainile si ii dau slava?

Aceasta este chemarea lui Isus Cristos: predicarea Evangheliei la intreaga omenire in fiecare colt al pamantului. Raspunsul imediat pentru cei care l-au primit pe Isus ca Domn si Mantuitor al vietii lor este de a se angaja in munca de predicare a Evangheliei in Biserica.

In aceste timpuri, in care omenirea geme de durere din cauza ororilor indiferentei, inegalitatii si lipsei de speranta, Domnul nostru ne spune aceleasi cuvinte pe care i le-a spus lui Moise: “Am auzit plangerea poporului meu”. Acum, mai mult ca niciodata, cand din nouasprezece în nouăsprezece secunde are loc o sinucidere in America Latina, cand doar 30% dintre catolici merg la biserica, Domnul ne cheama sa luam pozitie si sa mergem sa salvam multele inimi disperate. XXX

Un cuvânt important pe care Papa Ioan Paul al II-lea ni l-a repetat constant a fost “SA TRAITI IN COMUNIUNE”. El a stiut in adancul inimii sale ca misiunea Reorganizarii Carismatice in Biserica si in lume a fost aceea de a da marturie despre Invierea lui Isus Cristos cu putere, din propria noastra experienta Pascala.

Cuvantul lui Dumnezeu ne spune in Faptele Apostolilor (4, 32-35): “Iar inima si sufletul multimii celor care au crezut erau una si nici unul nu zicea ca este al sau ceva din averea sa, ci toate le erau de obste. Si cu mare putere apostolii marturiseau despre

invierea Domnului Isus Cristos si mare har era peste ei toti. Si nimeni nu era intre ei lipsit, fiindca toti cati aveau tarini sau case le vindeau si aduceau pretul celor vandute si-l puneau la picioarele apostolilor. Si se imparteau fiecareia dupa cum avea fiecare de trebuinta.”

De ce Apostolii au dat marturie cu putere mare despre invierea lui Isus Cristos? De ce acesti membrii simpatizeaza cu multimea? De ce nu era nimeni in nevoie printre ei?

Raspunsul este clar si puternic: pentru ca ei aveau o singura inima si un singur suflet. Ce inseamna aceasta?

Sa ne amintim cateva cuvinte ale Papei Ioan Paul al II-lea: “Unitatea intregii omeniri ranite este Vointa lui Dumnezeu. De aceea Dumnezeu l-a trimis pe Fiul Sau, sa moara si sa invie din nou pentru noi, sa ne dea Duhul iubirii. Noaptea inainte de jertfa pe Cruce, Isus Insusi s-a rugat Tatalui pentru discipolii Sai si pentru ca oamenii care vor crede in El sa fie una, o comunitate vie. De aici deducem atat datoria cat si responsabilitatea noastra in fata lui Dumnezeu, fata de intentia Sa ca cei care prin Botez au devenit Trupul lui Cristos, un Trup care trebuie sa fie realizat complet in impartasanie si reconciliere. Cum este posibil sa fim divizati daca noi prin Botez am fost scufundati in moartea Domnului, adica in actul insusi? In adancul inimii Fiului Sau, Dumnezeu a daramat zidurile dezbinarii. Dezbinarea este in contradictie cu vointa lui Isus Cristos, este un scandal pentru lume si afecteaza chemarea de a predica Evanghelia la toata faptura”. (Ut Unum Sint, nr. 6)

Cuvintele Tatalui reafirma acest lucru. A fi o singura inima si un singur suflet contrazice dezbinarea, este semnul celor evanghelizati si marturiseste despre ei.

Papa spune RCC: “Biserica spera sa obtina de la voi roadele mature ale comuniunii si ale angajarii” (Rimini, 27 Aprilie 2000).

“In Biserica – casa si scoala comuniunii – trebuie sa ne opunem culturii urii si a razbunarii; fie ca grupurile si comunitatile Reinnoirii sa fie locuri si modele semnificative ale fraternitatii si iubirii, ale rabdariei si primirii reciproce.

Fie ca experienta iertarii si valoarea data fiecarui dar spiritual sa ajute pe fiecare sa construiasca o prietenie hranita de suflul Duhului Domnului Inviat.” (catre RCC din Italia, 28 Aprilie 2001).

Fara nici o indoiala, aceste cuvinte lanseaza o mare provocare: comuniunea si maturitatea ecleziala.

A fi o singura inima si un singur duh, inseamna sa iti dai viata asa cum Isus si-a dat viata pentru Biserica Sa. Trupul are mai multe parti dar are o singura inima. Puteti sa va imaginati un trup cu doua inimi pompand sange in mod independent? Cu siguranta acest lucru ar ucide trupul. Trupul are nevoie doar de o singura inima pentru a trai. La fel se intampla printre noi, avem mii de frati si de surori in comunitatile noastre in lumea intreaga si toti suntem unici dar nu este nevoie sa avem inimi diferite. Avem nevoie sa avem o singura inima care emana viata.

Dragi frati si surori din lumea intreaga, cum sa nu transmitem mesajul Domnului si cuvintele Celui care este pastorul si profetul intregii omeniri. Traim in comuniune. Nu ar trebui sa ne pierdem timpul cu nonsensuri, certuri si dezbinari. Dimpotriva, sa creem o adevarata comuniune astfel incat focul Rusaliilor sa arda pe cele cinci continente.

ASFSCI: O binecuvantare pentru Reinnoirea Carismatica din Africa

De Jean Pliya

Subcomitetul african al ICCRS-ului s-a format pe 17 august 2005, la intalnirea RCC din zonele unde se vorbeste engleza si franceza. A fost prezent directorul ICCRS. Acest eveniment a avut loc in Accra, Ghana.

AFSCI este o organizatie de coordonare si comunicare prin care Duhul Sfânt va binecuvanta Africa printr-un nou inceput, dupa cum ne spune viziunea profetica a unitatii si umilintei pe care El ne-a dat-o pentru a sluji Biserica, Africa si lumea.

AFSCI este compus din 9 membrii, 4 care reprezinta sub regiunile anglofone din Africa, 3 care reprezinta subregiunile francofone din Africa cu doi consilieri ICCRS: fr Emmanuel Tusiime, vice presedinte si Jean Pliya ca presedinte.

A. Cele 4 subregiuni de vorbitori de limba engleza sunt:

1. Subregiunea din Nord-Estul Africii: Tanzania, Uganda, Sudan, Etiopia si Egipt.
2. Subregiunea din Sudul Africii, subdivizata in doua grupuri:
  - Africa de Sud 1: Zambia, Zimbabwe, Malawi si Mozambic
  - Africa de Asud 2: Namibia, Botswana, Angola, Lesotho si Africa de Sud.
3. Subregiunea din Vestul Africii: Liberia, Gambia, Ghana, Siera Leone si Nigeria.

B. Cele trei subregiuni de vorbitori de limba franceza sunt:

1. Subregiunea din Vestul Africii: Benin, Burkina Faso, Coasta de Fildes, Togo, Giunea Conacri, Mali, Niger si Senegal.
2. Subregiunea din Africa Centrala: Camerun, Gabon, Republica Congo, Ciad, Republica Centro-Africana.
3. Subregiunea din Africa australa: Burundi, Congo Democratic, Ruanda.

AFSCI este condusa de un subcomitet numit Slujirea Africana de Coordonare si Echipei care va alege un secretar si un trezorier. Subcomitetul format in Accra, este un Comitet Ad Hoc cu sarcina de a organiza alegerea membrilor pentru 2007, dupa consultarea liderilor prezenti la Accra in timpul evenimentului pan african. Membrii comitetului AFSCI vor fi alesi cel mult în doua mandate de trei ani.

Pe latura financiara, a fost acceptata o subscriptie de 500 \$ pe an pe tara pentru functionarea subcomitetului african, pe de o parte, si a ICCRS-ului, pe de alta parte.

Fie ca Dumnezeu sa ne binecuvanteze si sa ne dea harul unui angajament sincer atat la nivel personal cat si la nivel comunitar. Fie ca sa lucram in iubire si umilinta astfel incat vointa lui Dumnezeu cu Africa sa fie indeplinita.

ICCRS in lume

2006 este pentru Presedintele si Directorul ICCRS un an foarte plin in calatorii. In aprilie au participat la celebrarea centenara a efuziunii Duhului Sfant in saraca misiune din Azusa Street din Los Angeles, SUA care a fost umilul, dar miraculosul inceput al miscarii moderne Carismatice/Penticostale.

Apoi in Roma, la Congresul Miscarilor din Biserica si pentru intalnirea cu Sfantul Parinte cu miscarile laicilor in ajunul Rusaliilor. Aceasta a fost urmata de Celebrarea ICCRS-ului a Rusaliilor in Marino (Roma) si de Conferinta Internationala si Colocviul Liderilor la Fiuggi. Dupa aceasta, a avut loc intalnirea cu Consiliul ICCRS.

La scurt timp dupa reintoarcerea in Australia, Allan a participat la Training-ul national bianual din Canberra sponsorizat de Comitetul de Slujire Nationala. In august Oreste va vizita Africa de Sud si apoi, in septembrie va vizita Finlanda cu fr. Renato Tisot. De asemenea, tot in septembrie Allan se va intoarce la Roma pentru intalnirea cu Consiliul Pontifical pentru Laici. Apoi Allan si Oreste vor merge impreuna in Romania pentru prima Conferinta Nationala din aceasta tara, care va avea loc pe 30 septembrie. In octombrie/noiembrie amandoi vor vizita Brazilia, Peru si Argentina si vor participa la intalnirea CONCLAT a 23 de tari din America Latina in Santiago, Chile.

Cyril John
Membru al Consiliului ICCRS

Cyril John s-a nascut in 1957 in Kerala, India de Sud. Este casatorit cu Elsamma si are doi fii si doua fiice.

Ca parte a planului lui Dumnezeu, serviciul sau din cadrul Secretariatului Parlamentului Indiei ca subsecretar l-a adus la New Delhi, orasul capitala din Nordul Indiei, in 1980. Cyril a fost botezat in Duhul Sfant in 1982, dar a fost chemat la conducerea RCC abia in 1991. A fost ales ca Presedinte al Echipei de Slujire Diecezane din Delhi in 1994.

Cyril a devenit membru al Comitetului National de Slujire Indian (NSC) in 1995 si a fost insarcinat cu responsabilitatea mijlocirii in retea si la nivel national. A fost o piesa esentiala in stabilirea Retelei de Mijlocire Nationale cu mai mult de 10 000 de mijlocitori angajati si celule regionale in toata tara. A fost ales ca vice-presedinte al NSC in 1998 si a continuat sa slujeasca RCC din India ca Presedinte al NSC din 2001. Este un promotor inflacarat al ministerului de mijlocire.

Cyril a inceput mijlocirea in fata Sfantului Sacrament in New Delhi in 1999 ca o initiativa a Ministerului de Mijlocire Diecezan, "Cruciatii din Delhi" si a inceput adoratia perpetua si mijlocirea la Biroul National Carismatic, in martie 2004. Este editorul buletinului carismatic national lunar in limba engleza, Charisindia.

S-a alaturat Consiliului ICCRS in 2004 si reprezinta Estul Mijlociu al Asiei si Asia de Sud.

FORMAREA LIDERILOR

Un supliment la Buletinul ICCRS
Vol XII, nr.3, mai-iulie 2006

Atelier Carismatic:

Cum sa ne rugam pentru vindecarea interioara
De Renato Tisot

Lumina Cuvantului lui Dumnezeu

Sa incepem cu un text minunat din Sf. Paul de la sfarsitul primei sale scrisori catre Tesaloniceni (5, 23). Ne permite sa intram in viziunea ca textul revelat se refera la fiinta umana in cele trei forme dimensionale ale sale.

Viziunea inspirata este holistica si ne conduce sa definim fiecare persoana in cele trei elemente ale sale necesare, interconectate si indivizibile. De sus in jos ele sunt: spiritul (pneuma), sufletul (psyche) si trupul (corpo). Un comentariu din Biblia de la Ierusalim spune ca aceasta împărțire în trei părți este unica la Sf. Petru: alaturi de corp si de suflet vedem ca apare spiritul care poate fi atat principiul divin al vietii noi in Cristos (Rom 5:5), cat si cea mai inalta parte a omului deschisa revărsării Duhului Sfânt. Accentul este plasat aici in totalitatea efectelor actiunii sfintitoare a lui Dumnezeu in viata fiintei umane datorita fidelitatii sale.

Este o fidelitate fata de "planul pentru om" conform vointei divine cu privire la crearea omului si, in conformitate cu aceeasi vointa divina, de refacere a sa dupa devastarea produsa de pacat. Toate converg spre opera milostiva a Rascumpararii.

In acest sens este semnificativ textul care ne lumineaza imediat cu privire la scopul final al omului, o comparatie finala cu fidelitatea Creatorului: "Insusi Dumnezeuul pacii sa va sfinteasca pe voi desavarsit, si intreg duhul vostru, si sufletul, si trupul sa se pazeasca, fara de prihana, intru venirea Domnului nostru Iisus Hristos"(1 Tes 5, 23).

Practica de a fi sanatos in decursul vietii umane este aceea de a mentine spiritul, sufletul si trupul intr-o perfecta armonie. Prin aceasta se intelege ca stiintele umane, chiar si in cele mai avansate institutii, pot sa lucreze asupra corpului si a sufletului. Pentru spirit, este necesar un salt de credinta care in orice caz ne permite sa experimentam puterea lui Dumnezeu in fiecare dimensiune umana. Rugaciunea ca un exercitiu in comuniune cu Dumnezeu si in solidaritate cu omul in toate dimensiunile sale include beneficii terapeutice evidente.

Vindecarea interioara

Este clar ca acest tip de vindecare, care are loc in mare parte la nivelul spiritului, are loc acolo unde sacramentele au un efect unic si de neinlocuit. De exemplu, milostivul Isus I-a spus sorei Faustina ca multe miracole au loc prin sacramentul reconcilierii. Si fiecare stie cate beneficii neasteptate si sublime pentru suflet se manifesta in aciunea sacramentelor.

Dar sa ne intoarcem la ceea ce mai departe vom numi “vindecarea interioara”, care confrunta tulburarea sufletului cu rugaciunea. In timp ce respectam stiinta si oamenii de stiinta, mai ales cand munca lor împărtășește credinta crestina, in Reinnoirea Carismatica s-au dezvoltat diverse metode de vindecare in acest domeniu al suferintei.

Aici, as vrea sa fac o observatie rezultata din mai mult de 30 de ani de experienta: o viata asidua de practica sacramentala si activitatea apostolica insotite de rugaciunea traditionala sunt deseori insuficiente in fata tulburarilor sufletului, dezordinilor dureroase care apar in viata personala si familiala a cuiva, cele pe care insusi Isus le numeste “îngreunarea inimii” (am vazut inima ta îngreunata, a spus cu emotie).

Asa am descoperit cum Isus poate sa ia in stăpânire totala inima umana tulburată atunci cand cineva se intoarce explicit spre rugaciune pentru vindecarea interioara. Am observat, de exemplu, ca a lua o pozitie initiala evanghelica inseamna sa ne punem in fata Inimii Sale Strapunse.

Astfel intelegem cum Isus este “vindecatorul ranilor” si cum prin ranile Sale provocate de flagelare suntem vindecati. Nu conteaza ca El nu ne-a aparut in carne si oase! Cand inimile se deschid (sa ne amintim ca inima este simbolul iubirii in toate culturile) Milostivirea Lui Divina se exprimă pe deplin intr-un plan totală de vindecare. Ucenicii au experimentat lucrul acesta în ajunul Paștelui și încă o dată împreună cu Toma opt zile mai târziu, numită pe drept Duminica Milostivirii Divine în epoca modernă. Este ziua de indulgență plenară.

Practica mea in fata lui Isus Induratorul este sa formez urmatoarele convingeri de credinta: El este unicul autor al mantuirii totale:

1. a existentei omului in timp
2. a dimensiunilor strans legate ale personalitatii (spirit, suflet si trup)
3. El poate intreprinde dubla actiune de eliberare de rau (prin Sangele Sau) si de raspandire a bunatatii (prin apa Sa).

Practica rugaciunii in fata inimii strapunse a lui Isus introduce emotiile cu o putere necontrolata in zonele mai putin cunoscute, intr-un subconstient mult mai misterios. Am descoperit ca este foarte de folos sa ma rog cu Ps. 139: “Doamne ma cauti si ma cunosti”. Prin Cuvantul divin patrund in intelesul calatoriei vietii.

Metodologie utila

1. Sa descoperi, sa-ți aduci aminte și sa expui ranile flagelarii (sa ceri de asemenea, carisma cunoasterii).
2. Sa incepi sa te rogi folosind imaginatia credintei de-a lungul stadiilor vietii tale oprindu-te la momentele cele mai critice.
3. Daca vindecarea pare sa nu functioneze intreaba-te daca exista vreun obstacol in cale, cum ar fi ura, resentimentul, lipsa de iertare, falsitatea, lipsa de incredere in Dumnezeu sau in altii sau lipsa de incredere in rugaciune.
4. Exista vreo rana ascunsa pe care nu o poti identifica sau nu vrei sa o descoperi?
5. Este nevoie de o rugaciune de eliberare, poate de un spirit care controleaza o parte din viata ta?

Conditii interioare

1. Fiecare vindecare implica o intalnire în credinta cu Isus Domnul vietii tale.
2. Marturisesti-ti pacatele, recunoaste-ti mizeria, fii umil (Ier 5, 13s).
3. Mediteaza cat a suferit Cristos pentru tine si accepta acelasi lucru pentru tine.
4. Roaga-te pentru vindecare ca o binecuvantare spirituala completa, in spirit, minte si trup.
5. Cultiva obiceiul laudei continue si a multumirii (Efes 5, 20).
6. Frecventeza sacramentele si cufunda-te in Cuvantul lui Dumnezeu.
7. Tine-o alaturi de tine pe Maria, prima care a experimentat mantuirea totala, caci "harul ii umple pe cei chibzuiti". Asigura-te ca nu il uiti pe ingerul tau pazitor si protectia sfintilor cu darurile lor, care nu sunt morti, ci puternici in cer. Este o putere in comuniunea sfintilor.

A asculta vocea lui Isus

Odata am facut acest exercitiu si am primit acest "cuvant": "Pacea fie cu tine preotul meu, nu te teme. Nu te mai tulbura, nu mai acoperi acest rau, nu-l tine in tine. Cu credinta oferă-mi-l mie. Te caut, te cunosc, stiu totul despre tine, stiu ca uneori te lupti cu mine. Te iert.

Stiu ca ai ganduri negative si ca esti furios pe viata. Fii atent: iti faci rau singur daca continui astfel, daca continui sa faci rau la asa de multi oameni. Tu nu cauti si nu doresti adevarul lucrurilor si de aceea ramai in indoiala, in confuzie, in ignoranta, in minciuna, in ipocrizie si in incoerenta. Ai devenit asa de lenes incat nu mai ai curajul sa cauti o cale.

Si ocupandu-te de lucruri de putina insemnatate eviti crucea care este intelesul mare si puternic al solutiei. Vei sfarsi in depresie sau in mandrie ridicola.

Aminteste-ti că eu nu-ti intorc spatele. De fapt, te iubesc inca mult si iti spun ca esti indreptatit la milostivirea mea. Nu sunt aici sa te condamn: de fapt, aminteste-ti ca nu am venit pentru cei drepti, ci pentru pacatosi, nu pentru cei sanatosi, ci pentru cei bolnavi.

Sunt aici. De ce nu ma lasi sa te iubesc si sa actionez in tine? Caci...am nevoie de permisiunea ta, de dorinta ta, de acordul tau, de cererea ta. Trebuie sa ceri asta, sa o doresti. Nu te pot forta."

Prietenii, care cititi acest material: aceasta este replica pe care am primit-o cu acea ocazie si roadele minunate pe care le-a produs. Cum ati raspunde voi?

RCC in lume:

Europa – Noile comunitati si carismele lor particulare

De Chaty Brenti

"Erau toti plini de Duhul Sfant" (Fapte 2,4)... "Si staruiau in invatatura apostolilor si in impartasire, in frangerea painii si in rugaciuni. Si tot sufletul era cuprins de teama, caci multe minuni si semne se faceau in Ierusalim prin apostoli, si mare frica ii stapanea pe toti. Iar toti cei ce credeau erau laolalta si aveau toate de obste." (Fapte 2, 42-44).

Deseori, pasajul din Fapte este citat de membrii noilor comunitati, pentru ca este descris modul in care ei traiesc, la diferite nivele si stadii.

Noile comunitati, un semn pentru Biserica?

Cele mai multe comunitati din Biserica au fost fondate cu vreo treizeci si cinci de ani in urma. Care erau scopurile lor si ce a ramas din ele in Europa pana in prezent?

La jumătatea anilor 70 nu se nasteau ele in Biserica ca un semn profetic pentru Europa? Dupa anii de razboi, Europa putea sa respire din nou, era ca o era noua de pace. In aceasta atmosfera s-au fondat comunitatile, si astazi, in fata unei agresivitati crescute, sunt, mai mult ca oricand, semne ca Dumnezeu este si va fi mereu singurul nostru Pastor. Ele sunt plasate, ca intreaga Biserica, asa cum spune Sf. Augustin: “intre persecutiile lumii si consolarile lui Dumnezeu.” Daca ele rezista persecutiilor, sunt pentru multi din zilele noastre consolaria pe care avem dreptul sa o asteptam de la cei care, increzandu-se in Domnul, au ales sa iubeasca asemeni “Micutei Flori”: a iubi inseamna a darui tot si a te darui.

Fara indoiala, nu putem “sari” de la Fapte in prezent fara sa mentionam, dar si fara sa studiem frumoasa scrisoare scrisa de regretatul si iubitul nostru Papa, Ioan Paul al II-lea, Novo Milenio Ineunte. Ea descrie asa de bine ca Domnul s-a increzut in noile comunitati chiar de la inceput.

“Datoria de a lauda” este printre primele fraze folosite de Ioan Paul al II-lea si de asemenea una dintre frazele conducatoare (si practicata!) ale comunitatilor. Multi, peste tot in Europa, ofera intalniri saptamanale si evenimente de “lauda spontana” (Emmanuel – Franta, Comunitatea Maria – Italia, RnS - Italia etc).

Ce altceva as putea face pentru Domnul?

Dimensiunea ecumenica a fost de asemenea evidentiata: este una dintre preocuparile principale ale comunității Chemin Neuf - Franta si House of Open Doors-Anglia.

Pelerinajul in Tara Sfanta: importanta redescoperirii radacinilor evreiesti este parte din spiritualitatea Comunitatii Fericirilor din Franta. Rugaciunile lor sunt inaltate catre Domnul și pentru “o prompta si dreapta solutie a problemelor inca nerezolvate în Locurile Sfinte, traite de evrei, crestini si musulmani.”

Pentru Imparatie, pentru ca nu exista timp “pentru a ne uita inapoi, si cu atât mai putin pentru a lenevi”, toate comunitatile din Europa au ales sa il lase pe Duhul Sfânt nu numai “sa le inspire noi energii”, ci si sa ii ajute sa le investeasca in initiative concrete.

Ele sunt profund intradacinate in contemplatie si rugaciune, avand ca regula pentru membrii angajati o intimitate zilnica cu Dumnezeu. De asemenea ele au devenit “scoli” adevarate de rugaciune si de adoratie (Agnus Dei, Emanuel - Europa Centrala, Germania). Doar experienta linistii si a rugaciunii ofera cadrul potrivit.

Si pentru ca, asa cum obisnuia sa spuna Sf. Ieronim, “ignorarea Scripturilor este ignorarea lui Cristos”, nu numai ca au o practica regulata de lectio divina personala (ascultarea reinnoita a Cuvantului lui Dumnezeu) dar ii invata si pe altii sa faca la fel (Verbe de Vie, Elveția si Belgia). Toți aceștia, impreuna, vor sa raspunda la “chemarea universala la sfintenie”.

O misiune speciala in Biserica?

Fiind chemati la “deplinatatea vietii crestine si desăvârșirea iubirii”, ele nu au uitat ca faptele si roadele trebuie sa urmeze cuvintele: “Vai mie daca nu predic Evanghelia!”. (1Cor 9,16).

Acest nou sens al misiunii, predicat de Ioan Paul al II-lea, le insulfeteste, fiind constiente ca a vorbi despre Mantuire nu poate fi lasat pe mana unui grup de “specialisti”, ci trebuie sa fie responsabilitatea tuturor membrilor poporului lui Dumnezeu, deci si a acestor comunitati! Ele se angajeaza zilnic, prezentandu-I cu incredere lui Cristos pe toti oamenii, adresandu-se adultilor, familiilor, tinerilor si copiilor prin reculegeri, seminarii, scoli de evanghelizare (Rejouis-Toi, Franta. ICPE-Malta).

Incercand prin viata comunitara sa arate ca sunt adevarati discipoli, prin iubirea pe care o au unul fata de altul (In 13,35), ei nadajduiesc sa aiba “o singura inima si un singur suflet” (Fapte 4,32).

Nici una dintre ele nu s-a stabilit fara permisiunea Episcopului local, pentru a arata dorinta lor de fidelitate si unitate in interiorul Bisericii. Comuniunea dintre asociatiile si miscarile ecleziale este de asemenea cautata (de ex.: prin participarea la intalnirile organizate la Roma).

Aceasta lunga lista de carisme nu ar putea fi completa fara ceea ce Paul ar caracteriza drept “darurile spirituale” date pentru binele comun (1Cor 12). Intelepciunea, darul cunoasterii exprimate, credinta, vindecarea si profetia se intalnesc in aceste comunitati in proportii variate, precum si iubirea impreuna cu dorinta ca fiecare persoana sa se simta acasa in casele lor (Pain de Vie, Franta) si experienta unui respect real pentru viata fiecarei fiinte umane (Mere de Misericorde, Franta). Toate aceste comunitati continua sa dea Bisericii o vitalitate care este darul lui Dumnezeu si o adevarata “primavara a Duhului”.

Intrebari către ICCRS

Va rugam trimiteti intrebarile dumneavoastra pentru Buletin la newsletter@iccrs.org sau prin fax la 0039 06 69887530

- Grupul nostru de rugaciune consta in aproximativ 10 membrii. Sunt aceleasi persoane in fiecare saptamana. Una sau doua persoane din grup spun ca avem nevoie de intalniri de rugaciune organizate si de lideri stabili. Unii dintre noi prefera pur si simplu sa lase intalnirile sa fie conduse de Duh. Cine are dreptate?**

Cand un grup este mic si toti se cunosc intre ei destul de bine, exista tendinta de a lasa lucrurile cumva relaxate. În orice caz pe cât e posibil pentru o mai buna intalnire de rugaciune, putina ordine este probabil cea mai buna cale de urmat.

De ce? Oamenii functioneaza mai bine cand este cel putin un plan de ordine de baza. Cand este putina ordine, s-ar putea intampla urmatoarele lucruri:

- Oamenii s-ar putea sa se simta neplacut cand lipseste un lider si vor incerca sa controleze grupul, conducand intalnirea asa cum cred ei ca este mai bine.

2. Alti oameni se vor simti chiar neconfortabili datorita lipsei de ordine si din punct de vedere emotional se vor retrage de la participarea la intalnirea de rugaciune. Ei ar putea sa ramana la intalnire, dar tind sa dea inapoi, pentru ca nu sunt siguri de ceea ce se va intampla.

3. Intalnirile se centreaza asupra unui scop. Unul vrea sa cante un cantec, altul sa se roage pentru ceilalti si al treilea vrea sa vorbeasca despre dificultatile din ultima saptamana. Nu este unitate si nici sens al directiei.

Dupa cum va puteti imagina fiecare dintre aceste situatii pot transforma o intalnire de rugaciune mai degraba intr-o experienta plictisitoare si frustranta.

Un grup mic nu are nevoie de acelasi grad de organizare ca un grup mare. Chiar daca un grup este mare sau mic, este nevoie oricum de cateva lucruri de baza pentru a da ordine intalnirii de rugaciune:

1. Viziune clara: Fiecare la o intalnire de rugaciune trebuie sa stie care este scopul intalnirii de rugaciune. Sa fiti siguri ca oamenii inteleg ce este un grup de rugaciune carismatica catolica si...ce nu este. Una dintre cele mai mari surse de haos la o intalnire de rugaciune sunt oamenii bine intentionati care vin la intalnire cu diferite asteptari. Daca cineva crede ca grupul este o experienta contemplativa, nu se alege cu prea multa lauda sau adorare. Daca cineva vede intalnirea de rugaciune ca un grup de impartasire va puteti trezi ca mai mult vorbiti decat va rugati. Fiti siguri ca toti merg in aceeasi directie!
2. Conducerea clara: cand nu este un lider numit, apare confuzia. Fiti siguri ca un lider este ales ca sa ajute la usurarea intalnirii. Un lider nu trebuie sa fie un tiran. Pur si simplu trebuie sa ajute grupul sa ramana centrat pe scopul si sa conduca grupul inainte intr-o maniera confortabila.
3. Ordinea de baza a intalnirii: aceasta nu trebuie sa fie un program minut cu minut. Grupul trebuie sa aiba o intelegere de baza a ordinii si a modului in care va decurge intalnirea. Ar putea arata cam asa:
  - a. Unul sau doua cantece de primire
  - b. Primirea si deschiderea de catre...lider.
  - c. Un timp prelungit de lauda si adorare folosind muzica, rugaciunea in limbi, lauda vocala si multumirea
  - d. Un timp pentru "ascultarea" profetiei/Scripturii
  - e. Invatatura
  - f. Cateva raspunsuri la invatatura (mai multa lauda, un cantec care este legat de invatatura, sau ministerul de lauda sunt cateva posibilitati)
  - g. Rugaciune de mijlocire/rugaciune pentru intentii particulare
  - h. Ganduri de incheiere si anunturi...facute de lider!
  - i. Cantec/cantece de incheiere.

Chiar daca un grup are cinci sau sapte persoane, liniile de mai sus sunt folositoare.

Amintiti-va exista o diferenta fina intre libertate si haos. Sa aveti un plan, dar sa nu fie rigid. Cu toate fortele, lasati Duhul sa va conduca cum vrea El. Doar sa fiti siguri ca este libertatea Duhului si nu haosul fiintelor umane.

2. **Noi avem sase persoane care au fondat grupul nostru de rugaciune cu ani in urma. In fiecare saptamana ei fac cu randul la conducerea intalnirilor de rugaciune. Este acesta un sistem bun?**

Doar pentru ca fiecare a ajutat la fondarea grupului de rugaciune nu inseamna ca trebuie sa conduca grupul de rugaciune. Au ei darul conducerii? S-a facut discernamant si s-a confirmat ca o persoana anume este chemata sa faca asta?

O problema legata de rotatia conducerii intre sase persoane este ca este dificil pentru un grup de rugaciune sa se adapteze la diferite stiluri de conducere in fiecare saptamana. Daca intr-adevar s-a discernut ca toti sase sunt chemati sa conduca intalnirea de rugaciune, ar fi mai bine sa formeze doua echipe de cate trei persoane in fiecare echipa. Astfel vor fi doar doua stiluri de conducere.

Alt avantaj al conducerii in echipa fata de conducerea individuala consta in faptul ca o echipa poate furniza un discernamant mai bun decat o persoana care incearca sa discearna singura lucrurile. De asemenea, o echipa de conducere este capabila de incurajare si sprijin reciproc intre membrii echipei in anumite momente provocatoare din timpul conducerii rugaciunii. Daca exista o echipa de conducere, liderul poate conta pe cel putin doua persoane care sa il sprijine cand este un moment de lauda vocala sau îndemnul ca oamenii sa “intre mai in profunzimea Duhului”. Ceilalti lideri pot furniza celui care conduce un mai bun discernamant si un plus de a urma acel discernamant.

Grupul va prospera cu acest stil de conducere in echipa mai bine decat prin rotatia persoanelor individuale.